

Arrest

nr. 247 976 van 22 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2020 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Arabische origine. U werd op 20/02/1991 geboren in Bagdad als soennitische moslima. U heeft uw vader nooit gekend en werd opgevoed door uw moeder (A.A.J.A.; 19/11374). Zij trouwde met een nieuwe man (K.F.F.; X) en kreeg samen met hem uw halfbroer (F.A.; X) en halfzus (F.H.; X).

Op 20/03/2007 vielen gewapende milities uw huis binnen op zoek naar uw stiefvader die door hen werd meegenomen en mishandeld. U woonde op dat moment in de sjiitische wijk Beya. Uw stiefvader werd er van beschuldigd samen te werken met de Amerikanen. Hij kon echter ontsnappen en vluchtte naar Syrië. U verhuisde samen met uw moeder en halfbroer en –zus naar de soennitische wijk Mansour.

In 2012 huwde u met B.M. en ging met hem samenwonen elders in de wijk Mansour. In 2013 keerde uw vader terug uit Syrië. In 2015 ontving uw familie in uw ouderlijk huis een dreigbrief. Uw stiefvader vluchtte drie dagen later naar België en uw moeder en halfbroer en –zus kwamen bij u wonen. Niet veel later werd hun huis in brand gestoken. U beviel van een dochttertje S. (°22/10/2015).

Op 14/03/2017 ging uw man een vriend bezoeken in de wijk Saide. Op zijn terugweg belde hij u om te vragen of hij onderweg nog wat boodschappen moest meenemen. Dit was de laatste keer dat u van hem hoorde, want hij kwam nooit thuis. Omwille van het verlies van uw man ondervond u gezondheidsproblemen en u werd twee dagen opgenomen in het ziekenhuis. Toen u terug thuis kwam op 22/03/2017 bleek er ingebroken te zijn in uw huis en waren uw identiteitskaart en goud verdwenen. U deed aangifte bij de politie. Omwille van de verdwijning van uw man en de diefstal van uw goud, ondervond u financiële problemen en besloot uw huis in de sjiitische wijk Al-Ghazaliya, dat uw man in 2011 als investering had gekocht, te verhuren. U schakelde hiervoor een makelaar in die ter plekke ging om het huis te bekijken, toen hij merkte dat het huis illegaal bewoond werd door een man genaamd S.M.. Deze laatste gedroeg zich erg agressief tegenover uw makelaar en weigerde het huis te verlaten. U ging naar een gerechtelijke notaris om een document te laten opstellen dat S.M. verplichtte het huis te verlaten, maar uw waarschuwing bleef zonder gevolg. Op 14/05/2017 werd u opgebeld door S.M. die u en uw familie bedreigde.

U besloot het land te verlaten en stelde een advocaat aan, Fa.Ha., aan wie u een volmacht gaf om een rechtszaak te starten tegen S.M.. U vertrok samen met uw dochter, uw moeder en uw halfbroer en –zus naar Turkije op 19/10/2017. Uw advocaat startte de procedure, maar werd al gauw zelf bedreigd door S.M.. Deze laatste vertelde aan uw advocaat dat hij lid was van de militie Abu Fadhel Al Abas. Uw advocaat wees u er op dat er waarschijnlijk een band was tussen de ontvoering van uw man, de diefstal van uw identiteitskaart en de inbeslagname van uw huis. Hij besloot zich terug te trekken uit de zaak.

Uw moeder, halfbroer en –zus kregen ondertussen een positieve beslissing van gezinshereniging en reisden door naar uw stiefvader in België. U bleef alleen met uw dochter achter in Turkije. U reisde naar Amman en regelde daar een Pools Schengenvisum. Met het vliegtuig reisde u via Frankrijk naar Polen, om dan uw weg verder te zetten met het vliegtuig tot in België, alwaar u aankwam op 15/02/2019 en een verzoek indiende tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 25/03/2019.

Ter staving van uw herkomst en asielmotieven legt u volgende originele documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw dochter, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de eigendomsakte van uw huis in AlGhazaliya, de aangifte van de diefstal van uw identiteitskaart bij het politiekantoor van Abu Graib, de akte van de gerechtelijke notaris i.v.m. de illegale bezetting van uw huis, de volmacht van uw advocaat, een werkpasje van uw echtgenoot en twee huwelijksaktes (religieus en wettelijk huwelijk). Daarnaast legde u ook een kopie neer van een gerechtelijk document in verband met het onderzoek naar de verdwijning van uw echtgenoot.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 en van 09/03/2020. Deze kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud werden u ter kennis gebracht op 30/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-

generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Irak enerzijds om gedood te worden door S.M. en anderzijds dat uw dochter zou worden afgenomen door uw schoonfamilie. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Wat betreft uw problemen met uw schoonfamilie dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaart dat u sinds de verdwijning van uw man vreest voor uw schoonfamilie, meer bepaald dat zij uw dochter in uw plaats zouden willen opvoeden en u zouden dwingen om met uw schoonbroer te trouwen. Het CGVS gelooft echter niet dat uw echtgenoot verdwenen is en wel om de volgende redenen.

Eerst en vooral omdat uw halfzus, H.F. (ov 8.406.950), bij haar CGVS-interview bij de DVZ hierover niets heeft vermeld. Dit is zeer opmerkelijk, gezien zij volgens uw verklaringen op het moment van de verdwijning bij u en uw man inwoonde en het hele gebeuren dus van dichtbij zou moeten hebben meegemaakt (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.8; p.12). Het totaal niet vermelden van de verdwijning van haar schoonbroer, die op dat moment ook financieel instond voor de hele familie, doet reeds een eerste belangrijke afbreuk aan de geloofwaardigheid van voornoemd feit.

Voorts legt u vage en volatiele verklaringen af betreffende wie uw echtgenoot zou hebben ontvoerd en om welke reden. Het ene moment vertelt u dat u initieel dacht dat de daders dezelfde personen waren die uw vader hebben bedreigd zonder hiervoor verdere concrete indicaties te hebben (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.26-27). U woonde reeds sinds 2012 samen met uw echtgenoot die tot zijn ontvoering in 2017 nooit problemen met milities heeft gekend (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19). Uw vader vertrok reeds in 2015 uit Irak hetgeen het weinig plausibel maakt dat men dan plots in 2017 uw man zou ontvoeren omwille van uw vader, te meer die geenszins een hoog profiel had (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.5). Op een ander moment zegt u dan weer het niet te weten door wie uw man werd ontvoerd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.18), en nog een ander moment linkt u zijn verdwijning uiteindelijk aan de inbraak bij u thuis en de inname van uw huis door S.M. (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19). Dit laatste is echter weinig aannemelijk gezien u op het moment van de verdwijning van uw man nog nooit van S.M. had gehoord en niet eens wist dat hij uw huis bewoonde. U zegt hierop dat S.M. uw man misschien volgde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19).

Het is echter hoogst onwaarschijnlijk dat S.M. uw echtgenoot zou volgen en ontvoeren terwijl die toevallig door Ghazalya rijdt, zonder dat de twee elkaar op dat moment kennen of zonder dat uw man ooit problemen had met de milities (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19). Het feit dat u zijn verdwijning linkt aan voornoemde andere gebeurtenissen maakt het hele verhaal net nog ongeloofwaardiger.

Ten derde komt het zeer bevreemdend over dat u vier dagen heeft gewacht na de verdwijning van uw man om aangifte te doen bij de politie (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.18). Gevraagd naar de reden waarom u wachtte, antwoordt u dat uw moeder u dit adviseerde om niet onnodig commotie te veroorzaken (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.18). Dit klinkt echter als een zeer zwakke reden. Doorgevraagd waarom u niet meteen aangifte zou doen en wat hiervan het risico zou kunnen zijn, weigert u concreet te worden en besluit u vaagweg dat uw moeder het u aanraadde en dat zij verstand heeft van de wetten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.13).

U slaagt er dus niet in duidelijkheid te scheppen over de reden waarom u pas vier dagen de verdwijning van uw man aangifte zou doen, hetgeen zowel de aangifte als de verdwijning op zich minder aannemelijk maakt.

Betreffende de reactie en de stappen die uw schoonfamilie ondernam naar aanleiding van de ontvoering van uw man dient vooreerst opgemerkt te worden dat u hier niets over verteld heeft tijdens eerste onderhoud. Hoewel hier niet expliciet naar gevraagd werd kwam de verdwijning van uw man en de stappen die ondernomen werden om hem terug te vinden uitvoerig aan bod, dit nog los van het algemene relaas. Gezien in de Iraakse context redelijkerwijs kan aangenomen worden dat de familie van de man een cruciale rol speelt en meer dan waarschijnlijk beslissend is, kan niet worden ingezien dat u hieromtrent dan ook niets zegt tijdens het eerste onderhoud. Wanneer u daar tijdens het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk naar wordt gevraagd, blijkt u ook hier vaag en weinig concreet over te zijn. U geeft wel aan dat ze ook apart een aangifte hebben gedaan van zijn verdwijning, maar weet niet wanneer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.17). U zegt verder met hen samen gewerkt te hebben om uw man te vinden, maar doorgevraagd stelt u vaagweg dat jullie elkaar alleen op de hoogte hielden van de ziekenhuizen en politiekantoren waar jullie naartoe gingen zonder dit verder te concretiseren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.17-18). Het niet vermelden van uw schoonfamilie en de weinige en bovendien vage informatie die u kunt geven met betrekking tot hun pogingen uw man terug te vinden komen dan ook weinig aannemelijk over. Opnieuw schaadt uw gebrekkige relaas over de acties van uw schoonfamilie na de vermeende ontvoering van uw man de volledige geloofwaardigheid van diens verdwijning.

In de lijn van voorgaande is het evenzeer weinig aannemelijk dat u zo weinig kennis heeft over het verdere verloop van het onderzoek naar uw echtgenoot zijn verdwijning. U weet niet of er ooit iemand ivm de zaak werd ondervraagd of gearresteerd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19.) Na uw vertrek uit Irak heeft u eigenlijk weinig tot niets ondernomen om meer informatie te bekomen over het onderzoek (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.19; CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.18, p.23). Nochtans neemt u wel een advocaat onder de arm om in uw afwezigheid de zaak rond uw gekraakte huis op te volgen. Gevraagd waarom u diezelfde advocaat ook niet de opdracht heeft gegeven om het verdwijningsonderzoek op te volgen, antwoordt u dat een advocaat veel geld kostte (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.23). Het is echter onlogisch dat u wel een advocaat wilt betalen om de eigendomszaak van uw huis op te volgen, maar niet het verdwijningsonderzoek naar uw man, gezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat de tweede zaak u nauwer aan het hart ligt dan de eerste. Bijgevolg voedt u opnieuw het vermoeden dat uw echtgenoot niet werkelijk is verdwenen en er dus ook geen onderzoek naar hem loopt.

Al het bovenstaande in acht gehouden, maakt u het niet aannemelijk dat uw man op een dag plotseling is verdwenen. Gezien u geen zicht geeft op de werkelijke verblijfplaats van uw echtgenoot, kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat hij nog steeds probleemloos in Bagdad verblijft. Immers, indien ook hij bedreigd zou zijn geweest door S.M. en omwille van die reden zou zijn gevlucht, dan ziet het CGVS geen reden waarom u een ontvoering zou uitvinden.

Gezien er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de verdwijning van uw man, worden logischerwijs ook uw beweerde problemen met uw schoonfamilie zonder oorzaak. Het CGVS wordt in deze indruk bevestigd door het feit dat u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud hier niets over heeft verteld. Het is pas tijdens het tweede persoonlijke onderhoud dat u nog een heel verhaal vertelt over problemen met uw schoonfamilie.

Gevraagd waarom u noch bij DVZ, noch bij uw eerste persoonlijke onderhoud hierover iets heeft gezegd, antwoordt u dat u zich vorige keer beperkte tot de vragen en moe was omwille van de vasten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.4-5). Deze redenering volstaat echter geenszins om één van de hoofdredenen van uw vlucht uit Irak niet te vermelden en tast daardoor nogmaals uw algemene geloofwaardigheid aan. Bijgevolg kan u het niet aannemelijk maken dat u omwille van de verdwijning van uw man problemen kreeg met uw schoonfamilie.

Wat betreft de dreiging door S.M. dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaart dat u pas ontdekte dat uw huis in Ghazalya werd gekraakt door ene S.M. ergens in april 2017, nadat u een vastgoedmakelaar naar daar stuurde om het huis te laten verhuren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.15-16). Het huis stond al leeg sinds u het samen met uw man had aangekocht in 2011 (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.15-16).

U bent er slechts één keer zelf geweest vlak nadat u het had gekocht en had geen contact met buurtbewoners daar, waardoor u geen idee had wat er met het huis gebeurde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.24). Dit is op zich reeds opmerkelijk, maar nog opmerkelijker is uw besluit om in april 2017 dan plots over te gaan tot de verhuur van het huis waar u bijna zes jaar lang niet naar had omgekeken.

U verklaart dat u op dat moment het huis wou verhuren omdat u geld nodig had nadat recent uw goud was gestolen en uw man was ontvoerd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.13). Gezien er echter geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de ontvoering van uw man, is het ook niet duidelijk waarom u halverwege 2017 plots besloot het huis te verhuren. Naast deze opmerkelijke gang van zaken is het ronduit ongeloofwaardig dat de kraker in uw huis dan nog eens lid blijkt te zijn van de milite Abu Fadhel al Abbas en u vervolgens met de dood bedreigt.

Ten eerste weet u bijna niets over de vermeende banden van S.M. met de militie Abu Fadhel al Abbas. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelt u dat u via uw advocaat voor het eerst hoorde dat S.M. lid was van de militie Abu Fadhel al Abbas, nadat deze uw advocaat na uw vertrek uit Irak telefonisch had bedreigd (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud vertelt u echter dat S.M. u zelf aan de telefoon vertelde dat hij lid was van de militie (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.26). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, grijpt u terug naar uw eerste verklaring en zegt u dat u al een vermoeden had dat hij lid was van de militie toen hij u opbelde, maar dat dit vermoeden later werd bevestigd door uw advocaat (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.26). Deze uitleg is echter niet in staat om de tegenstrijdigheid op te heffen en dus wordt het CGVS gesterkt in haar indruk dat S.M. -mocht hij al bestaan- geen aanwijsbare banden heeft met de militie Abu Fadhel al Abbas.

Voorts is het ook onduidelijk hoe S.M. aan uw telefoonnummer kwam om u te bedreigen. U ziet als mogelijke verklaring de theorie van uw advocaat, met name dat S.M. diegene is die uw man heeft ontvoerd en via hem uw telefoonnummer is te weten gekomen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.16). Zoals eerder echter reeds werd uiteengezet is het volstrekt ongeloofwaardig dat S.M. uw echtgenoot heeft ontvoerd, gezien dit zou moeten betekenen dat S.M. op een dag de eigenaar van het huis dat hij heeft gekraakt door Ghazaliya ziet rijden en besluit deze te ontvoeren terwijl zij elkaar op dat moment nog nooit hadden ontmoet en terwijl u noch uw man zelfs maar wisten dat jullie huis was gekraakt. Het feit dat u opnieuw de ongeloofwaardige verdwijning van uw man linkt aan de dreigtelefoon, doet belangrijke afbreuk aan de volledige geloofwaardigheid van de bedreigingen.

Volledigheidshalve dient er ook op gewezen te worden dat u de dreigtelefoon ontving op 14 mei 2017 en diezelfde dag nog besloot naar de gerechtelijke notaris te stappen om een bevel te laten uitvaardigen dat S.M. uw huis moet verlaten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.16). Het is echter opmerkelijk dat, indien uw angst van S.M. werkelijk zo groot was dat hij één van de hoofdredenen vormde waarom u Irak verlaten heeft, u daarna pas Irak verliet op 19 oktober 2017, meer dan vijf maanden later. Dat u enerzijds stelt angst te hebben dat S.M. u zou doden waardoor u het land diende te verlaten, maar anderzijds nog vijf maanden na de dreigtelefoon in het land bleef kan moeilijk in overeenstemming met elkaar worden gebracht.

Gezien u weinig aannemelijke verklaringen kunt afleggen over S.M. en zijn banden met de sjjiitische milities, over de manier waarop hij aan uw contactgegevens zou kunnen komen en uw beslissing nog vijf maanden te blijven na deze dreigtelefoon rechtstreeks in strijd is met uw reële angst voor hem, wordt uw gehele relaas over de bedreigingen ongeloofwaardig. Het CGVS acht het op zich niet onmogelijk dat uw (tweede) huis mogelijks werd gekraakt door een onbekende man, maar dat deze een prominent lid zou zijn van de militie Abu Fadhel al Abbas en u met de dood bedreigde is geheel ongeloofwaardig.

Gezien u de verdwijning van uw man niet aannemelijk kan maken, zijn er geen redenen om u als alleenstaande vrouw te beschouwen. Immers, omdat u geen zicht geeft op de werkelijke verblijfplaats van uw echtgenoot kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat hij nog steeds probleemloos in Bagdad verblijft.

Betreffende de problemen van uw familie dient vooreerst gesteld te worden dat u sinds 2012 niet meer bij uw familie woont en er geen (geloofwaardige) indicaties zijn dat u omwille van hen gevisieerd zou worden. Sinds 2012 woonde u samen met uw echtgenoot elders in de wijk Mansour, waar hij duurzaam werk had, en u kende geen persoonlijke problemen tot de beweerde ontvoering van uw man en de dreigementen van S.M. in 2017 die beiden niet aannemelijk zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.8; p.10).

Uw (stief)vader is reeds sinds 2015 in België terwijl u zelf nog meer dan twee jaar na zijn vertrek in Irak bleef, waarbij u in die twee jaar geen problemen ondervonden hebt die een duidelijke link zouden kunnen hebben met uw vader zijn asielmotieven. Bijgevolg heeft de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw (stief)vader in België geen gevolg voor uw eigen asielaanvraag.

Ter zijde kan ook opgemerkt worden in verband met de vermeende brand na het vertrek van uw (stief)vader op uw ouderlijke woonst, dat u opnieuw niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze is voorgevallen. U verklaart dat het huis waar u met uw echtgenoot woonde vlakbij uw ouderlijke woonst was (op 10 minuten wandelen aan de overkant van de straat) (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.7). Het is dan ook vreemd dat de vervolgers van uw familie een leegstaand huis in brand zouden steken als ze hen zouden willen treffen, terwijl uw familie zelf gewoon verhuisd is naar de overkant van de straat. Bovendien vergist u zich meerdere malen over het moment waarop deze brand zou hebben plaatsgevonden. Eerst zegt u dat het in 2016 was (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 29/01/2020 p.5), dan zegt u dat u het niet goed meer weet maar denkt dat het in 2015 was (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.8). U weet wel nog dat uw familie een dreigbrief ontving op 30/07/2015 en dat de brand ongeveer een maand later was (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.9). Geconfronteerd met het feit dat de brand dan nooit in 2016 kon hebben plaatsgevonden want dit zou betekenen dat het minstens zes maanden na de dreigbrief zou zijn, houdt u vol aan 2016, al weet u niet meer precies wanneer in 2016 (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud van 09/03/2020 p.9). Dit alles maakt dat uw relaas ivm de brand op uw ouderlijk huis niet eenduidig en samenhangend is, hetgeen opnieuw afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid.

U diende uw verzoek tot internationale bescherming in België in op 25/03/2019 nadat uw moeder, halfbroer en halfzus op 31/01/2019 hetzelfde hadden gedaan. Uw moeder en halfbroer deden in december 2019 echter afstand van hun verzoek. In hoofde van uw halfzus wordt door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen omwille van de ongeloofwaardigheid van de brand in uw ouderlijk huis en het gebrek aan een persoonlijke vervolgingsvrees n.a.v. de ontvangen dreigbrief.

Uw documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Wat betreft uw paspoort, het paspoort van uw dochter, uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart volstaat het te zeggen dat zij uw identiteit bewijzen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. Uw huwelijksaktes en de werkpas van uw echtgenoot bewijzen dat u getrouwd bent, hetgeen opnieuw niet ter discussie staat. De aangifte van de diefstal van uw identiteitskaart bij het politiekantoor van Abu Graib vormt een begin van bewijs dat uw identiteitskaart werd gestolen, maar heeft verder geen invloed op de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. De eigendomsakte van uw huis in Al-Ghazaliya, de akte van de gerechtelijke notaris i.v.m. de illegale bezetting van uw huis en de volmacht van uw advocaat vormen een begin van bewijs dat u een huis in Ghazaliya bezit dat gekraakt werd. Ze bewijzen echter niet dat de kraker van uw huis een militielid was dat u de dood bedreigde en veranderen daardoor niets aan bovenstaande conclusie. De kopie van een gerechtelijk document in verband met het onderzoek naar de verdwijning van uw echtgenoot heeft slechts een zeer beperkte bewijswaarde gezien het hier niet gaat over een origineel document en weegt niet op tegen de bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheden over uw echtgenoots verdwijning.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakees elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in

het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017. De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts.

Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten

Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft.

Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op:

"manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 a van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het kb tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het cgvs, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht".

Verzoekster herneemt haar asielrelaas en meent dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, *"daar zij deze objectieve feiten aantoonde middels documentaire stukken, met name de aangifte en het stuk over het gerechtelijk onderzoek omtrent de ontvoering van haar echtgenoot enerzijds en de akte van de gerechtelijke notaris en de volmacht aan haar advocaat met betrekking tot de inname van haar echtelijke woning".*

Verder geeft verzoekster een theoretische uiteenzetting aangaande de samenwerkingsplicht en verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad en naar het arrest "M.M." van 22 november 2012 van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Verzoekster stelt dat verweerder heeft nagelaten volgende elementen te bestuderen:

- "- De gegronde vrees tot vervolging omwille van het toebehoren van de verzoekende partij en haar dochter tot het vrouwelijke geslacht (6.1.2.1.) ;*
- De gegronde vrees tot vervolging omwille van het toebehoren tot de soennietische strekking (6.1.2.2.);*
- De gegronde vrees tot vervolging voor S. als minderjarig kind (6.1.2.3.)".*

Aangaande de vrees tot vervolging op grond van het vrouwelijke geslacht, wijst verzoekster op het volgende:

"De situatie is voor het vrouwelijke geslacht in Irak veelal problematisch :

[...]

Uit het EASO-verslag van mei 2019, worden de moeilijkheden voor vrouwen in de situatie van de verzoekende partij omschreven :

[...]

Als vrouw vertoont de verzoekende partij dusdanig een kwetsbaar profiel en maakt ze deel uit van een groep die wordt vervolgd op grond van haar geslacht. Slechts 10% van de gezinnen in Irak worden door vrouwen gehouden. Vrouwen worden bijzonder benadeeld in de toegang tot scholing, werk en een passend onderdak.

De rechten die vrouwen en meisjes wettelijk worden gewaarborgd, zijn over de laatste jaren in de praktijk onbestaande geworden. Dit blijkt tevens uit een artikel van The Guardian van 6 oktober 2019:

[...]"

Ze stelt tevens een vrees voor vervolging als soenniet te koesteren en zet dienaangaande het volgende uiteen:

"De verwerende partij erkent in haar standaardmotivering omtrent de subsidiaire bescherming degelijk dat soennieten in Bagdad een hoger risico lopen om te geveiseerd te worden door milities (hoewel zij hier geen gevolgen uit trekt) :

"Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten." (Bestreden beslissing, p. 6.)

Doch, is het zo dat, net zoals het het geval is voor de analyse van het risico op grond van het toebehoren tot het vrouwelijk geslacht, het CGVS geen enkel onderzoek voerde naar het risico op vervolging omwille van het geloof van de verzoekende partij bij terugkeer als soenniet. Althans, behoort zij als soenniet tot een groep die omwille van diens religieuze strekking gevisieerd wordt door groeperingen van islamitische strekking.

Conform artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, de samenwerkingsplicht en zoals uiteengezet in het arrest van 6 mei 2010 (zie hoger, pagina 7, eerste paragraaf), dient het CGVS, zelfs wanneer zij twijfelt aan de geloofwaardigheid van het relaas, na te gaan of elementen een gegronde vrees tot vervolging laten blijken.

Gelet op haar bijzonder profiel als soenniet in Bagdad, dient de verzoekende partij de vluchtelingenstatus te worden toegekend.

[...]

In het EASO-verslag van 7 maart 2019, leest men immers:

[...]

Uit het voorgaande blijkt dat soennieten op obscure en arbitraire wijze terecht komen op lijsten van gezochte personen, arbitrair worden verdacht te behoren tot ISIS en dusdanig een gegronde vrees tot vervolging hebben op grond van hun religieuze strekking.

Daarbovenop spreekt het CGVS geenszins uit over de aanwezigheid van een "doeltreffende" en "niet tijdelijke" bescherming van verzoeker. (Artikel 48/5§2 : "Bescherming (...) moet doeltreffend en van niet tijdelijke aard zijn.")

Dergelijke bescherming kan de verzoekende partij ook niet worden geboden.

De verzoekende partij dient dusdanig als soenniet de vluchtelingenstatus te worden toegekend."

Verzoekster haalt verder aan dat ze een bijkomende vrees heeft in hoofde van haar minderjarige dochter S. en licht dit als volgt toe:

"In de zaken met betrekking tot kinderen die internationale bescherming verzoeken dient rekening te worden gehouden met de toegang tot onderwijs en tot de elementaire benodigdheden.

Althans zijn deze in Irak voor de minderjarige S. niet aanwezig. Zoals het hieronder geciteerde fragment aantoont, riskeert zij door het gebrek aan scholing - het welk voor meisjes nog schrijnender is - in een situatie terecht te komen van uitbuiting, mishandeling, kinderarbeid en vroegtijdig huwelijk."

Verzoekster verwijst naar een rapport van UNICEF.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster:

"Verhoogd risico als soenniet, vrouw en door de afwezigheid van onderdak

De verwerende partij heeft geen onderzoek vervaardigd omtrent het specifiek profiel van de verzoekende partij, ondanks het feit dat ze in haar standaardmotivatie (bestreden beslissing, p. 6) het volgende stelt:

"Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten."

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus...

Als soenniet in Bagdad, bekleedt de verzoekende partij een bijzonder en specifiek profiel.

[...]

Soennieten lopen dus een belangrijker, en dus een verhoogd, risico om het slachtoffer te worden van het blindelings geweld en door het gebrek aan Irakees rechtssysteem kunnen ze zich niet beroepen op de bescherming van de Staat, in de welke de mensenrechten in het gedrang staan.

Human Rights Watch benadrukt tevens dat de meeste vermiste personen in Irak voornamelijk soenniet zijn:

[...]

De situatie van de verzoekende partij is dan nog eens bijzonder als (alleenstaande) vrouw. Zoals aangegeven onder titel 6.1.2.1, worden de rechten van vrouwen in de Irakese maatschappij niet nageleefd en is hun situatie precair. Dit geldt evenzeer voor haar dochter. Bij terugkeer, zal de verzoekende partij met haar dochter op straat belanden nu haar woning werd ingenomen. "Het CGVS acht het op zich niet onmogelijk dat uw (tweede) huis mogelijks werd gekraakt door een onbekende man, maar dat deze een prominent lid zou zijn van de milite Abu Fadhel al Abbas en u met de dood bedreigde is geheel ongeloofwaardig." (bestreden beslissing, p. 4.)

Dit, in combinatie met hun statuut als vrouw en hun soennietisch profiel, zullen de verzoekende partij en haar dochter ook veel gemakkelijker gevisieerd worden door het geweld in Bagdad zodat ze een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van het blind geweld.

De Raad van State bevestigde immers in een arrest van 5 februari 2020 dat [...].

De subsidiaire bescherming dient dusdanig te worden toegekend aan de verzoekende partij.”.

Verzoekster meent tot slot dat verweerder een gebrekkig onderzoek heeft gevoerd ten aanzien van de situatie in Bagdad en betoogt hieromtrent als volgt:

“De verwerende partij onthoudt zich ervan, in het kader van de subsidiaire bescherming, rekening te houden met de ontwikkelingen die zich in de regio van herkomst van de verzoekende partij voordeden sedert maart 2019.

Thans is de situatie ernstig verslechterd, en kan het CGVS hier niet onwetend van zijn. De algemene situatie is er immers erg op achteruit gegaan na de protesten van de bevolking die begonnen in oktober 2019, gevolgd door de spanningen tussen USA en Iran en die zich afspelen op het Irakees grondgebied met de zeer gemediatiseerde moord op Qassem Suleimani.

Al waren de protesten geminderd door de coronacrisis, flakkerden ze in april-mei 2020 weer op met alle pogingen ter onderdrukking.

Wat betreft de spanningen die zich afspelen op het Irakees grondgebied en de machtsstrijd tussen Iran en de USA, moet erop gewezen worden dat na een raketaanslag op 6 mei te Bagdad, een nieuwe aanslag plaatsvond op 8 juni 2020. Op 16 juni, telde men 4 raketaanslagen in 1 week tijd. Op 22 juni, kwam er nog een nieuwe aanslag op de luchthaven.

[...]

Op 10 juni 2020 en 18 juni 2020 werd de groene zone te Bagdad door een aangevallen.

Dit weerspiegelt dan nog maar enkel de veiligheidsincidenten in Bagdad in juni volgend uit deze spanningen.

In de beslissing wordt evenmin gewag gemaakt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19, hoewel artikels de schrijvende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen:

[...]

Noch buigt de verwerende partij zich over de neveneffecten van de coronacrisis : opkomst van ISIS en economische instorting door de daling van de olieprijs :

[...].”.

2.2. Bij aanvullende nota van 23 december 2020 brengt verweerder volgende nieuwe elementen bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. In het verzoekschrift herneemt verzoekster haar asielaas en meent ze dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, *“daar zij deze objectieve feiten aantoonde middels documentaire stukken, met name de aangifte en het stuk over het gerechtelijk onderzoek omtrent de ontvoering van haar echtgenoot enerzijds en de akte van de gerechtelijke notaris en de volmacht aan haar advocaat met betrekking tot de inname van haar echtelijke woning”*.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete betwisting voert inzake de motiveringen in de bestreden beslissing waaruit het volgende blijkt:

(i) inzake verzoeksters problemen met haar schoonfamilie wordt er geen geloof gehecht aan het gegeven dat verzoeksters echtgenoot verdwenen is om de volgende redenen:

- verzoeksters halfzus F.H. heeft hiervan niets verteld tijdens haar interview bij de DVZ (vragenlijst CGVS van verzoeksters halfzus F.H.), terwijl zij volgens verzoeksters verklaringen op het moment van de verdwijning bij verzoekster en haar echtgenoot inwoonde;
- verzoekster legt vage en volatiele verklaringen af betreffende wie haar echtgenoot heeft ontvoerd en om welke reden;
- verzoekster heeft vier dagen gewacht na de verdwijning van haar man om aangifte te doen bij de politie en heeft hiervoor geen bevredigende verklaring;
- verzoekster vertelde tijdens het eerste onderhoud niets betreffende de reactie en stappen die verzoeksters schoonfamilie ondernam naar aanleiding van de ontvoering van haar man en gaf vervolgens weinig en vage informatie dienaangaande;
- verzoekster heeft weinig kennis over het verdere verloop van het onderzoek naar de verdwijning van haar echtgenoot;
- het is onlogisch dat verzoekster wel een advocaat wil betalen om de eigendomszaak van haar huis op te volgen, maar niet het verdwijningsonderzoek naar haar man, terwijl redelijkerwijs kan verwacht worden dat de tweede zaak verzoekster nauwer aan het hart ligt dan de eerste;
- gezien geen geloof wordt gehecht aan de verdwijning van verzoeksters man, worden haar problemen met haar schoonfamilie zonder oorzaak;
- de ongeloofwaardigheid van verzoeksters problemen met haar schoonfamilie wordt bevestigd door het feit dat verzoekster hier tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niets over heeft verteld;

(ii) betreffende verzoeksters vrees voor S.M. maakt ze niet aannemelijk dat deze een prominent lid zou zijn van de militie Abu Fadhel al Abbas, noch dat hij haar met de dood bedreigde:

- verzoekster weet bijna niets over zijn vermeende banden met de militie Abu Fadhel al Abbas en ze legt tegenstrijdige verklaringen af hieromtrent;

- het is onduidelijk hoe S.M. aan verzoeksters telefoonnummer kwam om haar te bedreigen;
- het is volstrekt ongeloofwaardig dat S.M. verzoeksters echtgenoot heeft ontvoerd;
- verzoekster besliste nog meer dan vijf maanden in Irak te blijven na het ontvangen van de dreigtelefoon;
- gezien verzoekster de verdwijning van haar man niet aannemelijk kan maken, zijn er geen redenen om haar als alleenstaande vrouw te beschouwen;
- (iii) aangaande de problemen van haar eigen familie maakt verzoekster haar vrees niet aannemelijk:
- verzoekster woont sinds 2012 niet meer bij haar familie en er zijn geen geloofwaardige indicaties dat zij omwille van hen zou gevisieerd worden;
- de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoeksters (stief)vader heeft geen gevolg voor haar eigen verzoek om internationale bescherming;
- verzoeksters relaas in verband met de brand in haar ouderlijk huis is niet eenduidig en samenhangend;
- verzoeksters moeder en halfbroer deden in december 2019 afstand van hun verzoek;
- in hoofde van verzoeksters halfzus wordt door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen omwille van de ongeloofwaardigheid van de brand in verzoeksters ouderlijk huis en het gebrek aan een persoonlijke vervolgingsvrees naar aanleiding van de ontvangen dreigbrief.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Omwille van voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van haar relaas kan aan verzoekster evenmin het voordeel van de twijfel worden toegekend.

7. Verzoekster stelt dat verweerder heeft nagelaten volgende elementen te bestuderen:

- “- *De gegronde vrees tot vervolging omwille van het toebehoren van de verzoekende partij en haar dochter tot het vrouwelijke geslacht [...]* ;
- *De gegronde vrees tot vervolging omwille van het toebehoren tot de soennitische strekking [...]*;
- *De gegronde vrees tot vervolging voor S. als minderjarig kind [...]*”.

Aangaande verzoeksters vrees voor vervolging omwille van het gegeven dat ze een vrouw is, blijkt dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt gemotiveerd dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt een alleenstaande vrouw te zijn in geval van terugkeer naar Irak. Verzoekster kan niet nuttig verwijzen naar de landeninformatie teneinde te besluiten dat het loutere feit een vrouw te zijn een gegronde vrees voor vervolging zou vormen. Verzoekster betreft deze algemene landeninformatie evenmin concreet op haar persoon of persoonlijke situatie.

Waar verzoekster een vrees aanhaalt omwille van het toebehoren tot de soennitische strekking, wordt vastgesteld dat nergens in de informatie in het administratief dossier of de door verzoekster aangehaalde informatie wordt geadviseerd om aan elke soennitische, Irakese vrouw een vorm van internationale bescherming te bieden. Verzoekster dient *in concreto* aan te tonen dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoekster betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar zij in gebreke blijft (zie *infra*).

Wat betreft haar vrees voor haar minderjarige dochter S. beperkt verzoekster zich tot het louter poneren van een algemene vrees in hoofde van haar dochter en het verwijzen naar algemene landeninformatie, maar laat zij na concrete elementen aan te voeren die aantonen dat haar dochter S. persoonlijk zal worden bedreigd en vervolgd in geval van terugkeer naar Irak.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus toont verzoekster gelet op het voormelde niet aan dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, de aanvullende nota van 23 december 2020 mee in acht genomen, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt onder verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift dat de situatie ernstig verslechterd is na de protesten van de bevolking die begonnen in oktober 2019 en de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran die zich afspelen op Irakees grondgebied. Uit de verstrekte informatie kan blijken dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij protestacties tegen de regering en dat er gewelddadige confrontaties mee gepaard gaan. Dit (politiek) geweld is echter doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het conflict tussen Iran en de VS in Bagdad dient opgemerkt dat dit zich uit in aanvallen op militaire installaties van de VS in Bagdad en aldus evenzeer doelgericht van aard is.

In het verzoekschrift wordt verder betoogd dat geen gewag gemaakt wordt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19 en dat verweerder zich niet buigt over de neveneffecten van de coronacrisis, met name de opkomst van ISIS en economische instorting door de daling van de olieprijs. De loutere verwijzing naar algemene landeninformatie over de gevolgen van de corona-pandemie en de socio-economische situatie volstaan niet om *in concreto* aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zouden vormen.

Waar verwezen wordt naar verzoeksters specifiek profiel van soennitische vrouw, dient vooreerst opgemerkt dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft. De door verzoekster in het verzoekschrift aangehaalde informatie, waaruit verzoekster afleidt dat de meeste vermiste personen in Irak voornamelijk soenniet zijn, bericht over ontvoeringen in het kader van protesten en betogingen. Verzoekster toont niet aan een profiel te hebben dat aanleiding kan geven tot een ontvoering in het kader van protesten, noch dat deze protesten en daaruit voortvloeiende ontvoeringen nog een actueel karakter hebben. Waar verzoekster verwijst naar het feit dat ze een alleenstaande vrouw is, herneemt de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar man daadwerkelijk verdwenen is, zodat evenmin aannemelijk is dat zij een alleenstaande vrouw is in geval van terugkeer naar Irak. Het loutere gegeven dat verzoekster vrouw is en dat haar dochter eveneens van het vrouwelijk geslacht is, kunnen niet aanzien worden als "*persoonlijke omstandigheden*" die maken dat verzoekster en haar dochter, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zouden lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS